

Tęczowa Planeta

GAZETKA ZESPOŁU SZKÓŁ NR 86
w SZPITALU DZIECIĘCYM ul. Niekłańska
i w WOJSKOWYM INSTYTUCIE MEDYCZNYM ul. Szaserów

NUMER 99
ROK SZKOLNY 2015/2016

WYDANIE JESIENNE

Proszę pana, pewna kwoka
Traktowała świat z wysoka
I mówiła z przekonaniem:
„Grunt to dobre wychowanie!”
Zaprosiła raz więc gości,
By nauczyć ich grzeczności.
Pierwszy osioł wszedł, lecz przy tym
W progu garnek stłukł kopytem.
Kwoka wielki krzyk podniosła:
„Widział kto takiego osła?!” (...)
Przyszła świnia prosto z błota.
Kwoka złości się i miota:
„Co też pani tu wyczynia?
Tak nabłocić! A to świnia!”
Przyszedł baran. Chciał na grzędzie
Siąść cichutko w drugim rzędzie,
Grzęda pękła. Kwoka wściekła
Coś o łbie baranem rzekła
I dodała: „Próżne słowa,
Takich nikt już nie wychowa,
Trudno... Wszyscy się wynoście!”
No i poszli sobie goście.
Czy ta kwoka, proszę pana,
Była dobrze wychowana?

Jan Brzechwa „Kwoka”

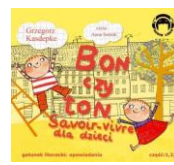
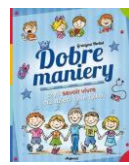

Savoir-vivre

Zasady dobrego wychowania, reguły grzecznościowe określa się jako **savoir-vivre**. Nazwa pochodzi z języka francuskiego. *Savoir* oznacza wiedzieć, *vivre* – żyć. Dlatego cały zwrot można przetłumaczyć jako *sztuka życia*.

Czy wiesz, że...

1. Przy zawieraniu nowych znajomości należy przedstawić osobę mniej ważną osobie ważniejszej, np. koleżankę/kolegę przedstawiamy rodzicom.

2. Kobieta pierwsza powinna wyciągnąć rękę do mężczyzny, starsza osoba do młodszej, szef – do pracownika.

3. Do kina lub teatru nie należy się spóźniać, gdyż przeszkadza to widzom. Do rzędu zawsze należy wchodzić przodem do siedzących. W kinie lub teatrze nie wolno śmiecić, szeleścić papierkami, komentować na głos filmu czy przedstawienia, głośno i głupio śmiać się, a także nie należy wychodzić przed zakończeniem seansu lub spektaklu.

4. Po chodniku poruszamy się prawą stroną. Na ulicy nie wolno śmiecić i spłuć na chodnik.

5. Każda osoba dostająca prezent lub kwiaty powinna podziękować ofiarodawcy. Prezent powinien zostać rozpakowany w obecności gości.

6. Rozmowę telefoniczną zawsze należy zacząć od powitania, następnie należy się przedstawić. Połączenie powinna zakończyć ta osoba, która dzwoniła. Nie wypada do nikogo telefonować po godzinie 22.00.

7. Pierwszy się kłania...

- mężczyzna kobiecie
- młodszy starszemu
- uczennica nauczycielowi
- studentka profesorowi
- pracownik szefowi

Zagadka pani Izy

W którym roku można było obejrzeć w kinie pierwszy film? Dowiesz się, gdy pokolorujesz właściwe liczby w tabelkach.

5	59	27	36
35	11	18	6
53	46	13	58
22	9	21	62
41	17	37	14
15	33	19	26

Pokoloruj podzielne przez 2

8	27	36	53
24	40	34	18
88	42	12	28
45	16	76	51
60	26	56	9
4	15	33	17

Pokoloruj podzielne przez 3

56	20	84	52
40	15	21	16
12	36	64	48
23	77	33	28
35	25	42	24
32	44	8	60

Pokoloruj podzielne przez 4

10	60	45	20
55	34	23	19
25	30	50	76
16	27	18	15
83	69	43	35
65	40	70	38

Pokoloruj podzielne przez 5

Odpowiedź znajdziesz w numerze.

Dzień

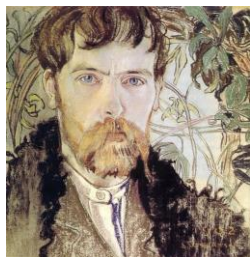
Wstaję rano o świcie,
Gdy mnie widzicie,
To się cieszyce.
Do życia budzę łąki, pola,
Dzieci zaprowadzam do przedszkola.
Rano człowiek marudzi,
Że się wczesnie obudził.
I wtedy ja mu pokażę
Piękne poranne witraże:
Słońce żółte jak cytrynka,
Niebo różowe jak malinka.
I z tych wszystkich rzeczy,
Człowieku, należy się cieszyć!

Paweł lat 11

***

Arcydzieła malarstwa

Od 29 października 2015 r. Muzeum Narodowe w Warszawie zaprasza na wystawę *Mistrzowie pastelu. Od Marteau do Witkacego*. Na ekspozycji zostanie pokazanych blisko 250 pastelów, które ze względu na delikatność i wrażliwość na uszkodzenia mechaniczne, na co dzień nie są pokazywane publiczności.

Mistrzem techniki pastelu był Stanisław Wyspiański. Artysta najchętniej malował portrety. Ukazywał na nich swoją rodzinę, przyjaciół oraz znane osoby. Jego ulubionymi modelami były dzieci. Malował je w naturalnych pozach, bez ustawiania, często nieuczestne czy umorusane, przedstawiane w chwili zadumy lub snu. Obok prezentujemy dwa portrety córki Helenki. Na jednym z nich ukazana jest jako mała, zaspana dziewczynka „niewidzącym” wzrokiem patrząca przed siebie. Wyspiański obrysował ciemnym konturem oczy i usta, aby były bardziej wyraziste. Artysta rysuje dziecko zamasyście, spontanicznie i swobodnie. W bardzo szkicowej formie odtworzył nagie ramiona oraz włosy, których zmierzwioną w nieładzie masę potraktował jako rodzaj tła okalającego twarz. Jej wizerunek zajmuje całą powierzchnię kadru. Wyspiański malował córkę wielokrotnie i zawsze w przypadkowych ujęciach, jakby dziwiąc się zdolnościom modelki do przyjmowania wdzięcznych póz. Na drugim portrecie zadumana Helenka palcem dotyka wazonika z kwiatami. Odbity w tafli stołu refleks sylwetki dziecka wyraża niepokój i ulotność egzystencji.

Jednym z najlepszych portretów Wyspiańskiego jest wizerunek sześciolatniego Józia Feldmana, syna przyjaciela artysty – Wilhelma. Artysta namalował go bardzo szybko, najprawdopodobniej na jednym spotkaniu. Miętko modelowane włosy, sukienna struktura kubraczka i przenikliwe, czujne spojrzenie oczu dziecka namalowane zostały w charakterystyczny dla Wyspiańskiego sposób. Puste tło wokół modela koncentruje uwagę widza na dziecku, tworząc silniejszy efekt psychologiczny postaci. Charakterystyczny gest ręki dziecka wyraża zmęczenie pozowaniem.

Opracowała Iwona Kowalczyk

„Po czym poznać prawdziwego **erudyte**? Po tym, że pozostaje nim nawet wówczas, gdy zabraknie prądu i nie ma dostępu do Internetu. Erudyta to ktoś, kto dużo wie, na wiele tematów, i potrafi o tym ciekawie opowiadać.(...) Jak zostaje się erudytą?

Oto **przepis**:

Czas przygotowania – od kilku do kilkudziesięciu lat

Stopień trudności: duży

Składniki:

- człowiek cały (najlepiej dziecko – uwaga wybrać inteligentne)
- książki z różnych dziedzin
- szkoła (idealna byłaby ze wspaniałymi nauczycielami)
- ciekawi znajomi, rozmaite zainteresowania i hobby (do smaku) (...)

Zacytowałam fragment najnowszej książki dla dzieci Grzegorza Kasdepke nie bez powodu. To książka nietypowa i oryginalna. Znajdziecie w niej wytłumaczenie 45 pojęć, w których autor zastosował 45 (!) gatunków literackich, czyli sposobów tworzenia tekstu. Obok różnorodnych opowiadań, znajdziecie tam również takie przykłady prozy użytkowej, jak przywołany wyżej przepis, telegram, list (gończy), a nawet SMS. Książkę najlepiej czytać w towarzystwie dorosłych, tych dorosłych, z którymi lubicie spędzać czas. Dlaczego? Na to pytanie odpowiada sam autor. „Bo najlepiej się pukać w głowę razem. Wtedy przychodzi do niej więcej ciekawych myśli.” Dobra zabawa gwarantowana!

Na początku października Grzegorz Kasdepke – po raz kolejny – odwiedził uczniów naszej szpitalnej szkoły. Z właściwym sobie poczuciem humoru opowiadał, jak pisze książki, skąd bierze pomysły i zachęcał dzieciaki do zadawania mu pytań. Ma bowiem bardzo nietypowe hobby. W czasie swoich spotkań z czytelnikami zbiera ciekawe pytania. A może po lekturze polecanej książki i Wam jakieś przyjdą do głowy? Tylko nie pukajcie się zbyt mocno!

Opracowała Joanna Brandys

***

ORZEŁ BIAŁY

Każde państwo ma swoje godło, które podkreśla jego niezależność, dumę i sławę. Jest ono związane z tradycją historyczną. Przez wieki znak orła białego podkreślał istnienie narodu i państwa polskiego. Zawsze w dniach zwycięstw i klęsk stanowił symbol, który przemawiał silnie do uczuć patriotycznych i obywatelskich Polaków. Kiedy orzeł biały stał się znakiem rozpoznawczym narodu polskiego, tego dokładnie nie wiemy. Według legendy założyciel państwa polskiego – Lech – wypowiedział takie słowa: „Tego orła białego przyjmuję za godło ludu swego, a wokół dębu zbuduję gród swój i od orlego gniazda Gnieznom go nazwę”. Mimo iż wielu ornitologów uważa, że białe orły nigdy nie istniały, właśnie taki stał się godłem naszego państwa. Najwcześniej zachowany wizerunek orła znajduje się na denarze z czasów Bolesława Chrobrego (967-1025). Orzeł występował na monetach i pieczęciach książąt piastowskich. Początkowo funkcjonował w herbach śląskich linii Piastów. Jako oficjalny herb

Orzeł Przemysła II

Godło Rzeczypospolitej
Obojga Narodów

jednoczącego się państwa polskiego zaczął być używany od 1295 przez Przemysła II, który po raz pierwszy użył ukoronowanego orła jako godła państwa na pieczęci majestatycznej. Na rewersie tej pieczęci widniał napis: „Sam Bóg przywrócił zwycięskie znaki Polakom”. Od tego momentu orzeł biały był już zawsze z Polakami. Był z Władysławem Łokietkiem, gdy jednoczyło się państwo polskie. Był pod Grunwaldem, kiedy zwyciężyliśmy z zakonem krzyżackim. Był też w chwilach smutnych i trudnych dla państwa i narodu polskiego, kiedy Polska była pod zaborami i okupacją. Przypominał wszystkim walczącym, że Polska nie zginęła i może być niepodległa .

Opracował Ireneusz Romańczuk

W gazetce wykorzystano:
- wiersz: J. Brzechwy „Kwoka”

